

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהָהִיא
 שַׁעֲתָא אֲתַנְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדַתִּיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתִּי, דְאֵינֻן
 סְעוּדַתִּי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזִרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות 27) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדַתִּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מִהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלָמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְבָּרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסַעֲוֹדַתּוֹ
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵים הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מִהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מִרְאֵה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּעִי בַר נֶשׁ לְחַדִּי, וּלְמַחְדִּי לְמַסְפְּנִי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹהֵי שַׁבָּת לֹא קָאָמַר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֲטִיבֵיא דְגִיְהֶנֶם גַּיִיחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 116)

– פָּרָק א עֲנָף ב' –

(ט) הַמִּשָּׁךְ

וְלֹא עוֹד אֶפְלוּ יֵשׁ בֵּידוֹ כָּל מַעֲשֵׂים הַטּוֹבִים שֶׁבְּעוֹלָם הַשְּׂרָפִים בְּעַלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ בְּזֶהָר (פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי רֵמוֹ): זֶה לְשׁוֹנוֹ הָאֵי חִיוּתָא קְדִישָׁא קַיִמָּא כִּד נִשְׁמַתָּא סְלֵקָא וּמְטָאָת לְגַבִּיהַ, כְּדִין שְׂאֵל לָהּ בְּרִיא דְחֻכְמָתָא דְמֵאֲרִיָּה, וְכַפּוּם הֵיאָה חֻכְמָתָא דְרִדְיָא אַבְתָּרָה וְאֲדַבְּקָ (סְפָרִים אַחֲרִים: בַּה), הָכִי יַהֲבִי לִיָּה אֲגַרִּיָּה. וְאִי יָכִיל לְאֲדַבְּקָא וְלֹא אֲדַבְּקָ, דְחִי לִיָּה לְבַר, וְלֹא עֵיילָה, וְקַיִמָּא.

(י) יֵשׁ לָנוּ לְרִדְיָא בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפְשׁ אַחַר חֻכְמַת הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא דְרָךְ הָאָמֶת עַל אַחַת כְּמַה וְכַמַּה שְׂיֵשׁ לָנוּ לְרִדְיָא בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפְשׁ וּבְכָל מְאֹד אַחַר חֻכְמַת הָאָמוּנָה הוּא חֻכְמַת דְרָךְ הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא דְרָךְ הָאָמֶת. (הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, מְאִירוֹת עֵינַיִם פְּרֻשַׁת רֵאָה)

(יא) הַיֵּצֵר הַקָּשָׁה הָרַע, לוֹחֵם וּמִפְתָּה אוֹתָךְ, עַד שְׂתַמּוֹת בְּלִי חֻכְמָה וּבְלִי דַעַת וּוִידִיעַת הַשֵּׁם, וְאַתָּה מִתְּלַכְלַךְ בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים, עַד שְׁלֵא יִתְּנוּ לָךְ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא אֲנִי נִשְׁבַּע לָךְ בְּנִי, שֶׁכָּל הַמְּנִיעוֹת הָאֵלוּ (עֲנִיּוֹת הַמְּחַיֵּב רִדְיּוֹת הַמְּזוּזוֹן וְהַלְבוּשׁ וְתַקּוּן הַבֵּית שֶׁהֵם עֲנִינִים הַכְּרַחִיִּים וְכו'), הֵם נִמְשָׁכוֹת אַחַר הַיֵּצֵר הַקָּשָׁה הָרַע, הַלוֹחֵם וְהַמְּפַתָּה אוֹתָךְ, עַד שְׂתַמּוֹת בְּלִי חֻכְמָה וּבְלִי דַעַת וּוִידִיעַת הַשֵּׁם, וְאַתָּה מִתְּלַכְלַךְ בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים, עַד שְׁלֵא יִתְּנוּ לָךְ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.